

Οι ταραχές των περιθωριοποιημένων τονίζουν τη χρεοκοπία του καπιταλισμού

Μόνο η ταξική πάλη μπορεί να προσφέρει μια προοπτική για το μέλλον!

Εκείνοι που έχουν περιθωριοποιηθεί από τη διάλυση του κράτους πρόνοιας, που έχουν περιθωριοποιηθεί από το σουηδικό κεφάλαιο, στις ζωές των οποίων η ανεργία, η φτώχεια, η δυστυχία, ο ρατσισμός, ο συστηματικός εξευτελισμός και η καταπίεση αποτελούν καθημερινά στοιχεία, και για τους οποίους μια ζωή μεγαλύτερης διάρκειας σε τέτοιες συνθήκες κόλασης δεν σημαίνει τίποτα, στην απόγνωσή τους, επαναστατούν. Τα γεγονότα είναι τα ίδια όπως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες: η αστυνομία προκαλεί και αυτό οδηγεί σε μια κλιμάκωση της οργής που σιγοβράζει σε ξεσπάσματα βίας και εξέγερσης.

Το 2005, στη Γαλλία, το λίκνο της αστικής τάξης, αστυνομικοί κυνήγησαν νέους με βαναυσότητα. Δύο νέοι άνθρωποι, στην προσπάθειά τους να διαφύγουν κατέφυγαν σε έναν μετασχηματιστή ηλεκτρικού ρεύματος. Και μιας και η αστυνομία δεν ήταν υποχρεωμένη να τους βοηθήσει, πέθαναν. Το περιστατικό αυτό ήταν η αρχή μιας εξέγερσης που κράτησε τρεις εβδομάδες, κατά τη διάρκεια της οποίας δεκάδες χιλιάδες αυτοκίνητα και δεκάδες καταστήματα, δημόσια κτίρια, σχολεία, κτλ. πυρπολήθηκαν. Για πρώτη φορά μετά από το Μάιο του 1968 κηρύχτηκε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Παρόμοια γεγονότα επαναλήφθηκαν τον Αύγουστο του 2011 στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η αστυνομία σκότωσε ένα νεαρό μαύρο άνδρα που ονομαζόταν Μαρκ Ντάγκαν. Η δολοφονία του πυροδότησε την εξέγερση της νεολαίας που είχε ως αποτέλεσμα την πυρπόληση εκατοντάδων αυτοκινήτων και καταστημάτων.

Φέτος, στις 19 Μαΐου, τα ίδια γεγονότα επαναλήφθηκαν στη Σουηδία, σε μια φτωχή περιοχή που ονομάζεται "Χούσμπι", τόπος κατοικίας κυρίως μεταναστών, που βρίσκεται στα βορειοδυτικά της Στοκχόλμης. Ένας 68χρονος άνδρας, ο οποίος μετά από πρόκληση που δέχθηκε από φρουρό ασφαλείας, έδειξε το μαχαίρι του από το μπαλκόνι του διαμερίσματός του. Λίγο αργότερα, η αστυνομία εισέβαλε βίαια στο διαμέρισμα, πέταξε δακρυγόνα μέσα στο σπίτι και πυροβόλησε

τέσσερις φορές σκοτώνοντας τον 68χρονο. Η αστυνομία ισχυρίστηκε ότι ο άντρας τούς απείλησε με σιλέτο. Ειπώθηκαν ψέματα από την αστυνομία σχετικά με τον θάνατο του άνδρα. Ένας από τους γείτονες είχε φωτογραφήσει το συμβάν και αυτό έδωσε την αφορμή για διαμαρτυρίες από κατοίκους των γύρω περιοχών. Η αστυνομία προσβάλλει συχνά τους νέους, δεν δείχνει κανένα σεβασμό προς αυτούς αποκαλώντας τους "αράπηδες", "μαϊμούδες" κτλ. και προσφεύγει στη βία. Αυτό έδωσε στους νέους ανθρώπους το κίνητρο για να επαναστατήσουν. Στη συνέχεια, κατά τη διάρκεια της τελευταίας εβδομάδας, κάηκαν εκατοντάδες αυτοκίνητα, σπάστηκαν βιτρίνες καταστημάτων και περιπολικών, ένα πυροσβεστικό όχημα και ακόμη και ένα κτίριο της αστυνομίας δέχτηκαν επίθεση. Όπως και ο Βρετανός ομόλογός του, ο σουηδός πρωθυπουργός κατήγγειλε τις «πράξεις βίας» και χαρακτήρισε βανδαλισμούς τις πράξεις των νέων.

Ποιο είναι το υπόβαθρο αυτών των εξεγέρσεων; Η σουηδική κυβέρνηση έπαιξε έναν υποκριτικό ρόλο κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου: από τη μία πλευρά η Σουηδία προμήθευε σίδηρο και χάλυβα στη ναζιστική Γερμανία, και από την άλλη πλευρά είχε μια στενή σχέση με την Αμερική και τη Μεγάλη Βρετανία. Δεν ενεπλάκη στον πόλεμο και έπαιξε ένα σημαντικό ρόλο στην ανοικοδόμηση μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Για να υλοποιήσει το τελευταίο η Σουηδία στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό σε ξένο εργατικό δυναμικό. Ξένοι εργαζόμενοι εργάστηκαν σε εργοστάσια όπως της "Volvo", "Saab", "SKF" και ούτω καθεξής. Η συμβολή της Σουηδίας στην μεταπολεμική ανασυγκρότηση οδήγησε στην ευημερία της Σουηδίας, και, με τη βοήθεια της σοσιαλδημοκρατικής ιδεολογίας, δημιουργήθηκε το κράτος πρόνοιας.

Με την αποτυχία του ανατολικού μπλοκ και τις διαδοχικές κρίσεις του καπιταλισμού, το κράτος πρόνοιας διαλύθηκε στις αρχές του 1990. Το χάσμα μεταξύ των κοινωνικών τάξεων στον «Παράδεισο του Καπιταλισμού» αποκάλυψε το άσχημο πρόσωπό του, όπως έγινε και σε άλλες καπιταλιστικές χώρες. Με τη διάλυση του κράτους πρόνοιας, οι ξένοι εργαζόμενοι ήταν εκείνοι που κατηγορήθηκαν για την ανεργία. Ο ρατσισμός έγινε ένα τέρας μέσα στην κοινωνία. Ορισμένα μέλη της κοινότητας θεωρούνταν πραγματικά πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Η νεότερη γενιά αυτού του τμήματος της κοινωνίας ζει στις άθλιες συνθήκες που το βρώμικο καπιταλιστικό σύστημα έχει προβλέψει για αυτούς. Οι νέοι δεν είναι σε θέση να εισέλθουν στην αγορά εργασίας (ένας κύκλος εκμετάλλευσης) και οι διακρίσεις και ο συστηματικός εξευτελισμός αποτελούν στοιχεία της καθημερινής τους ζωής. Οι αστυνομικές προκλήσεις έχουν αυξηθεί και έχουν γίνει ρουτίνα. Οι νέοι δεν έχουν καμία ελπίδα για το μέλλον τους. Έχουν κυριευθεί από τον μηδενισμό και επαναστατούν.

Οι επαγγελματίες και βρώμικοι αστοί ιδεολόγοι και δημοσιογράφοι έχουν ήδη αναλάβει δράση για να ολοκληρωθεί το σενάριο. Προσποιούνται ότι οι ταραχές των περιθωριοποιημένων δεν προέρχονται από τα προβλήματα του καπιταλιστικού συστήματος, τη χρεοκοπία του καπιταλισμού, αλλά οφείλονται στο γεγονός ότι οι διαδηλωτές είναι εγκληματίες.

Μία από τα δημοφιλέστερες σουηδικές εφημερίδες, που ονομάζεται "*Dagens Nyheter*", ανακοίνωσε ότι σχετικές μελέτες κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι νέοι διαδηλωτές είναι εγκληματίες που είχαν διαπράξει εγκλήματα στο παρελθόν, οι οποίοι αντιμετωπίζουν οικογενειακά προβλήματα, κάνουν χρήση ναρκωτικών και πάσχουν από ψυχολογικά προβλήματα. Ένα μεγάλο μέρος της κοινότητας ζει πουλώντας την εργασία του, αλλά προφανώς οι αστοί ιδεολόγοι και οι δημοσιογράφοι κερδίζουν τα προς το ζην πουλώντας τη "συνείδηση" και την "υπόληψή" τους.

Δυστυχώς, οι διαμαρτυρίες των νέων ενάντια σε μια ζωή κόλαση δεν έχουν αντι-καπιταλιστικό προσανατολισμό, αλλά είναι μάλλον μια τυφλή εξέγερση. Παρόλο που οι νέοι αυτοί είναι οι φτωχοί της κοινωνίας και προέρχονται από οικογένειες της εργατικής τάξης, στοχεύουν κατά του εαυτού τους. Ο στόχος δεν είναι η τάξη των καπιταλιστών. Οι νέοι από τις φτωχογειτονιές και τις μειονεκτούσες κοινότητες δεν πηγαίνουν στις συνοικίες που ζουν τα ανώτερα λαϊκά στρώματα για να βάλουν φωτιά στα αυτοκίνητα, αλλά καίνε τα αυτοκίνητα των ίδιων τους των οικογενειών και των γειτόνων τους. Με τα αυτοκίνητα αυτά οι άνθρωποι από τις γειτονιές αυτές πηγαίνουν στις δουλειές τους. Η επίθεση σε πυροσβεστικά και πυροσβέστες είναι πράξεις απόγνωσης ενάντια στους ταξικούς αδελφούς και αδελφές τους. Με άλλα λόγια, τα θύματα αυτών των νέων δεν είναι το ανώτερο

στρώμα της κοινωνίας, αλλά η εργατική τάξη και τα άλλα φτωχά στρώματα της κοινωνίας.

Η ατομική βία που στρέφεται προς τα φτωχά κοινωνικά στρώματα αποτελεί αλλοτρίωση των συμφερόντων της εργατικής τάξης. Μόνο η συλλογική βία που στρέφεται κατά του κράτους του κεφαλαίου και των οργάνων του καπιταλισμού είναι προς το συμφέρον του προλεταριάτου. Η κοινωνική επανάσταση δεν είναι η καταστροφή των υλικών μέσων αλλά η καταστροφή των κοινωνικών σχέσεων που δημιουργούν τα δεσμά της καπιταλιστικής παραγωγής. Μια τέτοια εξέγερση, όχι μόνο δε συμβάλλει στην ανάπτυξη της «ταξικής συνείδησης», αλλά συμβάλλει στην κοινοτική αστυνόμευση. Δίνει στην αστυνομία την ευχέρεια για περαιτέρω καταστολή. Ενισχύει τις ξενοφοβικές, ρατσιστικές και ναζιστικές δυνάμεις. Για παράδειγμα, δημιουργήθηκε μια σελίδα στο Facebook με τον τίτλο *«Υποστηρίζουμε την αστυνομία του Χούσμπυ - Να σταματήσει η τρέλα αυτή τη στιγμή»*, η οποία έχει πλέον σχεδόν εκατόν είκοσι χιλιάδες υποστηρικτές. Ο πραγματικός ρόλος της είναι η υποστήριξη της αστυνομίας και των ρατσιστικών δυνάμεων.

Δυστυχώς, λόγω των ψευδαισθήσεων της σουηδικής εργατικής τάξης σε σχέση με την κοινωνική δημοκρατία, τα συνδικάτα και τη δηλητηριώδη προπαγάνδα της αστικής τάξης, η εργατική τάξη της Σουηδίας πραγματικά παίζει τον ρόλο του παρατηρητή. Η εργατική τάξη και τα πολιτικά ρεύματά της ευθύνονται για τα γεγονότα αυτά.

Ο πασιφισμός για την αντιμετώπιση αυτών των γεγονότων σημαίνει έλλειψη αισθήματος ευθύνης προς τα φτωχότερα στρώματα της κοινωνίας. Διεθνιστικά και επαναστατικά ρεύματα θα πρέπει να προσπαθήσουν να στρέψουν αυτή την τυφλή οργή προς την ταξική οργή. Είναι μέρος του καθήκοντος της εργατικής τάξης και των πολιτικών ρευμάτων της να στρέψουν τις διαμαρτυρίες αυτών των νέων προς την ταξική πάλη, να προλάβουν την καταστροφική συμπεριφορά τους, και να προσπαθούν να τους τραβήξουν από αντιδραστικά κινήματα.

Ο καπιταλισμός είναι η πηγή κάθε κοινωνικής αδικίας και ανισότητας. Η δυσωδία και η βρωμιά του έχει εξαπλωθεί παντού. Ο καπιταλισμός ευθύνεται για την κόλαση που ζούμε. Αντί της τυφλής διαμαρτυρίας που κατευθύνεται προς τις φτωχές και μειονεκτούσες γειτονίες, η

επίθεσή μας θα πρέπει να στρέφεται προς το βρώμικο καπιταλιστικό σύστημα και τα όργανά του. Η διαμαρτυρία μας θα πρέπει να είναι αλληλέγγυα με την εργατική τάξη και τα άλλα φτωχά στρώματα της κοινωνίας και θα πρέπει να ενισχύει το ταξικό πνεύμα και την ταξική αλληλεγγύη.

Μόνο η ταξική πάλη μπορεί να προσφέρει ένα πραγματικό όραμα για το μέλλον της ανθρωπότητας. Η ταξική πάλη μέσα από επιτροπές γειτονιάς, απεργιακές επιτροπές, εργοστασιακές επιτροπές κτλ. (που εκλέγονται από τη γενική συνέλευση των μελών και είναι άμεσα ανακλητές), μπορεί να δώσει μια επαναστατική δυναμική στην ταξική πάλη και μια σαφή κατεύθυνση προς την αμφισβήτηση του καπιταλισμού.

Internationalist Voice

27 Μαΐου 2013

Homepage: www.internationalist.tk